

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: **Frekvence 1, a.s.**, IČ: 49240226, se sídlem Praha 2, Wenzigova 4/1872, právně zastoupen JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem Praha 2, Botičská 1936/4, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, IČ: 45251002, se sídlem Praha 2, Škrétova 44/6, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21.10.2014, č.j.: STR/3713/2014, sp. zn./Ident.: 2013/698/STR/Fre,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž mu byla dle § 60 odst. 3 písm. d) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání ve znění rozhodném (dále jen „vysílací zákon“) uložena pokuta ve výši 300 000,- Kč za porušení § 32 odst. 1 písm. g) vysílacího zákona, kterého se dopustil tím, že dne 26. června 2013 odvysílal v čase od 10:00 do 12:00 hodin na programu Frekvence 1 pořad Dámský klub, přičemž ohrožující potenciál a škodlivost působení tohoto pořadu pro děti a dospívající mládež byly spatřovány v celkově vulgárním a hrubě pokleslém vedení pořadu, používání vulgárních a obhroublých výrazů, primitivním vtípkování a asociování intimní a citlivé problematiky s pudově prvosignální problematikou sexuality a partnerských vztahů.

Žalobce v žalobě nejprve v obecné rovině namítal nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Rovněž poukázal na nedostatek pozitivní právní úpravy v oblasti regulace rozhlasového a televizního vysílání s tím, že ani žalovaná nevydala pro jejich provozovatele

návod či metodický pokyn, dle kterého by mohli provozovatelé médií předvídat, jakým způsobem bude žalovaná při posuzování souladu obsahu vysílání se zákonem postupovat.

Žalobce konkrétně namítal, že žalovaná jej v rozporu s § 59 vysílacího zákona předem řádně neupozornila na porušení vysílacího zákona. Připustil, že od žalované obdržel tři předchozí upozornění na porušení vysílacího zákona k epizodám téhož pořadu, za který byl nyní sankcionován. S poukazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3.4.2012 č.j. 6 As 26/2010-101 však dovedl, že tato upozornění nebyla v souladu se zákonem, neboť neobsahovala jednoznačný popis žalobcova jednání, které by bylo možno i v tomto případě vyhodnotit jako navazující období předchozího závadného jednání. Zdůraznil, že předešlé epizody pořadu Dámský klub se věnovaly odlišným tématům a byly pojaty rozdílně jak po obsahové stránce, tak ve způsobu komunikace s posluchači. Pokud by soud došel k opačnému závěru, tak by ve svém důsledku omezil tvůrčí svobodu a svobodu projevu žalobce.

Dále žalobce namítal nepřezkoumatelnost, nepodloženost a neurčitost znaleckého posudku vypracovaného ve správním řízení na žádost žalované MUDr. Janem Zbytovským. Znaleckému posudku vytkl, že charakteristika pořadu a závěr o jeho škodlivosti na fyzický, psychický či mravní vývoj dětí a mladistvých byly učiněny pouze v obecné rovině a bez přesvědčivého odůvodnění. Zdůraznil, že obecné závěry znalce byly žalovanou bez dalšího převzaty do výroku žalobou napadeného rozhodnutí. Zároveň poukázal na osobní antipatie znalce k posuzovanému pořadu a jeho protagonistkám.

Žalobce naopak vyzdvihl znalecký posudek vypracovaný PhDr. Helenou Zemánkovou, MBA, který byl jím doložen ve správním řízení. Znalce totiž dospěla ke správnému závěru, že pořad nemohl ohrozit fyzický, psychický či mravní vývoj dětí a mladistvých, což konkrétním způsobem odůvodnila. Z jejího posudku také jednoznačně vyplynulo, že pořad neobsahoval vulgaritu, pouze byl veden v hovorovém duchu, vyplynula z něj pozitiva i negativa problematiky sledování porna, navíc byl doplněn účastí odborníka, který upozornil na možnost vzniku nutkové poruchy při sledování porna.

Dále žalobce vytkl žalované, že se v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyřadila s jeho tvrzením, že předmětný pořad byl odvysílán v době od 10:00 do 12:00 hod., kdy se skupina mladistvých ve věku od 12 do 16 let, nacházela ve škole, tj. pod dohledem učitelů, kteří mohli příjmu nevhodného obsahu zamezit. Tato skutečnost totiž výrazně snižuje počet mladistvých, kteří by jinak měli možnost pořad poslouchat.

Žalobce namítal nezákonnost a nepřezkoumatelnost uložené pokuty, neboť zákonem stanovená kritéria pro její uložení nebyla žalovanou řádně posouzena.

K hodnocení kritéria závažnosti věci zdůraznil, že žalovaná opět porušila zásadu zákazu dvojího přičítání, neboť vzala v potaz definiční znak skutkové podstaty správního deliktu, a to časové zařazení předmětného pořadu do zakázaného časového úseku. V této souvislosti odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26.9.2014, č.j. 3A 79/2014-45. Navíc konstatoval absenci hodnocení zásadní skutečnosti, a to vztah vysílacího času pořadu k jeho předpokládané poslechnutosti nezletilými posluchači.

K hodnocení kritéria míry zavinění žalované vytkl nesprávné posouzení rizikovosti živého vysílání předmětného pořadu, jelikož nebylo v jeho možnostech obsah pořadu ovlivnit. Nevěděl, co v pořadu zazní, proto si nemohl být ani předem vědom závadnosti pořadu.

Žalobce tvrdil, že zbývající kritéria jako rozsah, typ, dosah závadného vysílání a výše případného finančního prospěchu, povaha vysílaného programu, postavení provozovatele vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy nebyla žalovanou nikterak hodnocena. Jako obecné a

zcela nedostatečně označil konstatování žalované, že program Frekvence 1 je programem celoplošným, komerčním, s pokrytím nejméně 80 % posluchačů, s blíže neurčeným poměrně vysokým podílem poslechovatosti a s tím spojenou blíže nespecifikovanou odpovědností vůči posluchačské veřejnosti. Vytkl žalované, že nepřihlédla k poměrně krátké části předmětného pořadu.

Žalobce navrhl soudu, aby žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k novému projednání. A pokud by soud dospěl k závěru, že se žalobce dopustil správního deliktu, tak navrhl, aby mu byla žalovanou uložená pokuta snížena na částku 20.000,- Kč.

Žalovaná ve vyjádření k podané žalobě odmítla veškeré uplatněné námitky a odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Předně žalovaná nesouhlasila s porušením § 59 vysílacího zákona. Poukázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3.4.2012, č.j. 6 As 26/2010-101, ze dne 14.7.2014 č.j. 8 As 85/2012-88 a zdůraznila, že před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí byla žalobci dána tři řádná upozornění na porušení vysílacího zákona za odvysílání epizod pořadu Dámský klub ve dnech 27.2.2013, 1.3.2013 a 6.3.2013. Ve všech upozorněních bylo dostatečným způsobem vymezeno závadné jednání žalobce, které lze v podstatných rysech považovat za jednání obdobné tomu, za které byl žalobce žalobou napadeným rozhodnutím sankcionován. Připustila, že není možné uvést přesné konkrétní jednotlivosti, jejichž potenciální závadnost by bylo možné paušálně vztáhnout na všechny další epizody, avšak žalobci muselo být zřejmé, že bude-li předmětný pořad pokračovat v nezměněném trendu, tak bude přikročeno k jeho sankcionování.

Žalovaná nesouhlasila s námitkou nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Janem Zbytovským. Naopak za nepřezkoumatelný označila znalecký posudek vypracovaný PhDr. Helenou Zemánkovou, MBA s ohledem na jeho řádné neodůvodněné a bagatelizující hodnocení pořadu.

Žalovaná uvedla, že podnětem k vydání jak předcházejících upozornění na porušení zákona žalobci, tak žalobou napadeného rozhodnutí byly četné posluchačské stížnosti právě na skutečnost, že jejich děti byly v daném vysílacím čase vystaveny působení předmětných pořadů. Tímto je popřena argumentace žalobce, že výběr vysílacího času měl výrazně snížit počet mladistvých, kteří by jinak mohli pořad poslouchat, neboť zrovna pobývali ve školách, kde byl jeho poslech vyloučen

Žalovaná rovněž odmítla námitku nedostatečného odůvodnění výše uložené pokuty v žalobou napadeném rozhodnutí. Zejména nesouhlasila s výtkou, že v rámci posouzení kritéria závažnosti věci porušila zásadu dvojího přičítání. Vysvětlila, že k době odvysílaného pořadu přihlédla proto, že pokud by byl pořad zařazen do podvečerních či večerních hodin, tak by byla možnost dohledu zákonných zástupců nad příjmem nevhodného obsahu vyšší. Žalovaná připustila, že závadné části pořadu byly, vzhledem k jeho celkové délce, poměrně krátké. Na druhé straně však vzala v potaz, že potenciální škodlivé působení lze spatřovat v celé délce předmětného pořadu, neboť děti a mladiství mohli být přilákáni k poslechu pro ně atraktivního tématu, který se prolínal po celou dobu vysílaného pořadu. Poukázala na to, že vždy hodnotí pořad jako celek. Nesouhlasila ani s nedostatečným a chybným vyhodnocením kritéria míry zavinění, neboť provozovatel rozhlasového vysílání má povinnost provozovat vysílání vlastním jménem, na vlastní účet a na vlastní odpovědnost a nese odpovědnost za obsah programu. Ani skutečnost, že pořad byl odvysílán živě, nikterak míru zavinění

provozovatele nesnižuje. Zdůraznila, že na základě předchozích upozornění si žalobce musel být vědom toho, že pořad byl shledán závadným, přesto neučinil žádné kroky k nápravě.

Žalovaná nesouhlasila ani s návrhem žalobce na snížení uložené výše pokuty z částky 300 000,- Kč na částku 20 000,- Kč, neboť uložená výše pokuty odráží míru důležitosti zákonem chráněného zájmu a intenzitu jeho narušení.

Žalovaná žádala, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění rozhodném (dále jen „s.ř.s.“) soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Při ústním jednání právní zástupce žalobce setrval na svém stanovisku. Opět poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3.4.2012, č.j. 6 As 26/2010-101 s tím, že žalovaná předchozími upozorněními nevytvořila pro žalobce objektivní pravidlo, kterým by se mohl do budoucna řídit. Tudíž žalobci není jasno, jakým způsobem by měl program upravit tak, aby vyhověl požadavku žalované.

Žalovaná rovněž setrvala na svém stanovisku a obranu žalobce v dané věci odmítla jako účelovou.

Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti:

Žalobci bylo žalovanou dáno dne 28.5.2013 pod sp.zn. 2013/409/STR/Fre, č.j. STR/2588/2013 upozornění na porušení § 32 odst. 1 písm. g) vysílacího zákona, kterého se dopustil tím, že dne 27.2.2013 odvysílal v čase od 10:00 hod. do 12:00 hod. pořad Dámský klub s tématem masturbace. Žalobci byl vytknut nevhodný způsob prezentace daného tématu, který vedl k posilování a jakési normalizaci sexuální subkultury a jejího vyjadřování. Konkrétně žalovaná za nejzávažnější pochybení považovala zveřejňování vlastní masturbace, vyzývání ke zveřejnění masturbace, „výzvu k celostátní masturbaci“ a soutěži v ní. Konstatovala, že v pořadu se glorifikovala masturbace v nevhodném prostředí, což nebylo moderátorkami pořadu korigováno, idealizoval se také vliv masturbace na celkové zdraví jedince. Takovéto prezentování a přístup k vysoce intimní sexuální aktivitě, jakou masturbace je, u nedospělého jedince závažným způsobem porušuje hodnotový systém potřebný pro kvalitní vývoj a rozvoj sexuality. Z hlediska vybraného tématu pořadu nebyl vhodně zvolen ani časový úsek, v němž byl pořad vysílán. Žalovaná zároveň určila žalobci sedmi denní lhůtu k nápravě.

Dne 28.5.2013 pod sp.zn. 2013/420/STR/Fre, č.j. STR/2589/2013 bylo žalobci dáno druhé upozornění na porušení § 32 odst. 1 písm. g) vysílacího zákona, kterého se dopustil tím, že dne 1.3.2013 odvysílal v čase od 10:00 hod. do 12:00 hod. pořad Dámský klub s tématem podoby dokonalého dámského přirození. Žalobci byl opět vytknut nevhodný způsob prezentace daného tématu, který svým sexuálním podtextem narušoval a částečně ohrožoval psychický a mravní vývoj dětí a mladistvých (jejich vývojový potenciál). Konkrétně žalovaná nesouhlasila s výroky popisujícími „podoby dokonalého dámského přirození“, které daný pořad přetvořily spíše na „Erotický dámský klub“. Taktéž byl žalobce znovu upozorněn, že z pedagogicko - psychologického hlediska je potřebné vysílat takto laděný pořad v době, kdy věková část populace, pro kterou není pořad určen, bude mít maximálně sníženu možnost jeho poslechu (např. po 22.00 hodině nebo dokonce 24.00 hodině), případně jej zařadit na

„rozhlasový kanál“, který bude celý takto laděn a posluchač si jej bude nucen záměrně vyhledat. Žalovaná zároveň určila žalobci sedmi denní lhůtu k nápravě.

Dne 28.5.2013 pod sp.zn. 2013/421/STR/Fre, č.i. STR/2590/2013 bylo žalobci dáno třetí upozornění na porušení § 32 odst. 1 písm. g) vysílacího zákona, kterého se dopustil tím, že dne 6.3.2013 odvysílal v čase od 10:00 hod. do 12:00 hod. pořad Dámský klub s tématem ženské menstruace. Žalobci byl vytknut nevhodný způsob prezentace daného tématu, který byl celkově vulgární, vedení pořadu bylo hrubě pokleslé, způsob používání vulgárních a obhroublých výrazů, primitivní vtípkování a asociování intimní a citlivé problematiky s pudově prvosignální problematikou sexuality a partnerských vztahů zapříčinilo škodlivost tohoto pořadu pro děti a dospívající mládež. Žalovaná zdůraznila, že veřejné vysílání takového pořadu v čase mezi 10.00 a 12.00 hod. bylo zcela nevhodné. Žalovaná zároveň určila žalobci sedmi denní lhůtu k nápravě.

Dne 26.6.2013 od 10:00 hod. do 12:00 hod. byl na programu Frekvence 1 odvysílán pořad Dámský klub s podtitulem „Máte závislost na pornu?“.

Žalovaná na svém 14. zasedání dne 30.7.2013 zahájila s žalobcem správní řízení pro možné porušení § 32 odst. 1 písm. g) vysílacího zákona, kterého se žalobce mohl dopustit odvysíláním výše uvedeného pořadu. Za účelem posouzení pořadu z hlediska možného ohrožení psychického, fyzického či mravního vývoje dětí a mladistvých žalovaná zadala znalci MUDr. Janu Zbytovskému vypracovat znalecký posudek zvukového záznamu pořadu z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, se zvláštní specializací psychiatrické sexuologie.

Znalec v posudku konstatoval, že posuzovaný pořad měl nevhodnou, vulgární, nepřiměřenou a pro věkovou skupinu dětí a dospívající mládeže škodlivou úroveň. Zadané téma nebylo zpracováno inteligentním, poučným a formálně adekvátním způsobem. Znalec zejména zdůraznil nevhodnost primitivně vulgárních a generalizujících názorů moderátorek na roli jednotlivých pohlaví v partnerských vztazích a sexualitě. Konstatoval, že ohrožující potenciál škodlivosti působení pořadu pro děti a dospívající mládež spatřuje v celkově vulgárním a hrubě pokleslém vedení pořadu, v používání vulgárních a obhroublých výrazů, v primitivním vtípkování a asociování intimní a citlivé problematiky s pudově prvosignální problematikou sexuality a partnerských vztahů, což může mít za následek u nedospělých jedinců silně sugestivní a návodný účinek. Odmítl možnost působení daného pořadu jako pozitivního příkladu směrem k otevřené diskusi o intimních tématech bez předsudků. Zdůraznil, že nejvíce ohroženým vzorkem populace poslechem pořadu byla dospívající mládež obecně, tj. osoby ve věkovém rozmezí 12 až 16 let. Škodlivé důsledky, které mohly být pořadem u dospívající mládeže způsobeny, jím byly spatřovány v primitivní vulgarizaci a postupné otrlosti (zhrubění) formující se osobnosti dítěte a zejména dospívajících jedinců v citlivých oblastech sexuality a partnerských vztahů (viz znalecký posudek MUDr. Jana Zbytovského ze dne 31.10.2013, č.j.: BAH/3389/2013).

Následně byl žalovanému předložen znalecký posudek žalobce ze dne 15.9.2013 vypracovaný PhDr. Helenou Zemánkovou, MBA. V tomto posudku znalkyně při posouzení škodlivosti působení pořadu pro děti a dospívající mládež dospěla k opačnému závěru než MUDr. Jan Zbytovský. Konstatovala totiž, že moderátorky v pořadu reagovaly na sdělení posluchačů vesele a humorně, nepoužívaly vulgární slova, nýbrž hovorový jazyk. Humorné pojetí pořadu mohlo dětem a hlavně mladistvým pomoci od případných traumat při náhodném setkání s pornem. Připustila, že některá použitá slova nebyla spisovná, avšak prezentaci jednotlivých sdělení posluchačů a reakce moderátorek shledala jako opatrně vedené tak, aby

nenarušovaly mravní vývoj dětí a mladistvých. Pozitivně hodnotila i vstup odborníka do pořadu, který upozornil na možnost vzniku nutkalé poruchy při sledování porna. Závěrem zdůraznila, že pornografie je obecně vnímaným tématem, proto není žádný důvod pořad o pornografii nevysílat v denních hodinách. Taktéž akcentovala, že pořad je vysílán v čase, kdy většina dětí a mladistvých je ve škole (viz znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie ze dne 15.9.2013).

Žalovaná již dne 1.4.2014 pod č.j.: STR/1312/2014, SP. zn./Idnt.:2013/698/STR/Fre rozhodla ve věci tak, že odvysíláním předmětného pořadu došlo k porušení § 32 odst. 1 písm. g) vysílacího zákona a udělila žalobci pokutu ve výši 300 000,-Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu k Městskému soudu, který jej rozsudkem ze dne 26.9.2014, č.j. 3A 79/2014-45 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Městský soud totiž dospěl k závěru, že se žalovaná při ukládání pokuty žalobci dopustila pochybení, neboť se dostatečným a přezkoumatelným způsobem nevypořádala se zákonnými hledisky pro její uložení dle § 61 odst. 3 vysílacího zákona. Konkrétně v rámci hodnocení kritéria závažnosti věci při ukládání výše sankce žalovaná rovněž zohlednila časové vymezení odvysílaného pořadu, čímž porušila princip dvojího přičítání, neboť pod kritérium závažnosti věci podřadila znak skutkové podstaty správního deliktu.

Poté žalovaná dne 21.10.2014 ve věci znovu (podruhé) rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím tak, že žalobce odvysíláním předmětného pořadu porušil § 32 odst. 1 písm. g) vysílacího zákona. Poukázala na tři předchozí řádná upozornění žalobce na porušení vysílacího zákona za odvysílané pořady programu Dámský klub. Taktéž na základě znaleckého posudku MUDr. Jana Zbytovského dospěla k závěru o způsoblosti předmětného pořadu ohrozit především psychický a mravní vývoj dětí a mladistvých. Pojem „možné ohrožení“ žalovaná vyložila jako případnou možnou odchylku z normálního (obvyklého, běžného, průměrného) vývoje jedince v důsledku poslechu pořadu, nebo upoutávky v rozhlasovém vysílání, k níž ale fakticky nemusí dojít. Žalovaná dospěla k závěru, že deformujícím působením žalobcem vybraného tématu, v tomto případě sledováním pornografie, mohly jeho škodlivé účinky dopadnout spíše na dospívající mládež (věkové rozmezí 12 až 16 let) než na malé děti, které ještě tématu pornografie ne zcela porozumí. Uvedla, že se ztotožňuje se závěry znaleckého posudku MUDr. Jana Zbytovského, neboť rovněž shledala škodlivý potenciál předmětného pořadu v celkově vulgárním a hrubě pokleslém vedení pořadu, v používání vulgárních a obhroublých výrazů, v primitivním vtipkovaním o intimně citlivé problematice s pudově prvosignální problematikou sexuality a partnerských vztahů. Nesouhlasila se závěry znaleckého posudku zpracovaným PhDr. Helenou Zemánkovou, MBA, která věc bagatelizovala s tím, že pornografie je běžně dostupná a mnoho dětí se již setkalo se sledováním porna u svých rodičů. Žalovaná zdůraznila, že takováto tvrzení neospravedlňují probírání předmětného tématu způsobem, jak bylo učiněno předmětným pořadem ve veřejném prostoru radiového vysílání. Za zavádějící označila rovněž tvrzení znalkyně o tom, že pořad Dámský klub je určen dospělým, a proto je vysílán v čase, kdy většina dětí a mladistvých je ve škole. Naopak zdůraznila jako zcela nevhodné zařadit předmětný pořad do vysílací doby, která je ze zákona vyhrazena pro vysílání pořadů, které neobsahují rizikové či ohrožující potenciály. Doporučila žalobci, aby pořad vysílal v době od 22.00 hod. do 6.00 hod., čímž by bylo ošetřeno, že potenciální příjemci z věkové skupiny dětí a mladistvých by v daném časovém rozmezí byli pod dohledem svých zákonných zástupců, kteří mohou přímo příjmu nevhodného obsahu zamezit. Odmítla názor znalkyně, že pořad měl pomoci dětem a mladistvým od případných traumat při jejich náhodném setkání s pornem, neboť pořad nebyl koncipován jako osvěta pro dětské posluchače, což bylo rovněž potvrzeno znaleckým posudkem MUDr. Jana Zbytovského. Znalec totiž výslovně uvedl, že pořad nelze

považovat za vhodný způsob pro vytváření pozitivního příkladu směrem k otevřené diskuzi o intimních tématech bez předsudků.

Vzhledem k výše uvedenému žalovaná dospěla k závěru, že předmětný pořad byl způsobilý ohrozit zejména psychický a mravní vývoj dětí a mladistvých ve věci 12 až 16 let. Za takového jednání byla oprávněna uložit pokutu dle § 61 odst. 3 vysílacího zákona až do výše 10 000 000,-Kč. V rámci uvážení o výši pokuty nejprve hodnotila kritérium závažnosti věci. Přihlédla k tomu, že ve vysílacím čase od 10.00 hod. do 12.00 hod. jsou potencionální recipienti závadného obsahu mimo dosah svých zákonných zástupců, kteří by jinak mohli příjmu takového obsahu zamezit. Zdůraznila nevhodnost zvoleného vysílacího času pořadu, který byl nejen dobou, po kterou vysílací zákon od vysílání předmětného pořadu neumožňuje, ale navíc se jednalo o časový úsek, v němž se děti a mladiství zpravidla ocitají mimo dosah výchovného působení rodičů. V této skutečnosti žalovaná spatřovala narušení zákonem chráněného zájmu žalobcem ve větší míře, než kdyby byl pořad odvysílán v době byt' rovněž zákonem zakázané, ale kdy je možnost zásahu rodičů podstatně vyšší. Dále přihlédla k tomu, že potenciální škodlivé působení pořadu bylo podpořeno jeho délkou, neboť děti a mladiství mohli být přilákáni k poslechu pro ně atraktivního tématu, prolínajícího se po celou dobu vysílaného pořadu. Dovodila tak, že závažnost věci při rozhodování o výši pokuty nelze považovat za natolik nízkou či nepatrnou, aby bylo možné uložit sankci zcela při spodní hranici zákonné sazby. Na druhou stranu vzala v potaz, že obsah odvysílaného pořadu nenarušuje zákonem chráněný zájem v natolik vysoké intenzitě, aby bylo možno rozhodnout o výši pokuty při horní polovině zákonné sazby. Ztotožnila se proto s názorem znalce, že přiměřená výše pokuty činí částku 300 000,-Kč. Tato částka dostatečně odráží narušení zákonem chráněného zájmu žalobcem. Dále žalovaná posoudila kritérium míry zavinění. Zde hodnotila skutečnost, že pořad byl vysílán formou živého vysílání. Konstatovala, že již s ohledem na předchozí upozornění si žalobce musel být vědom rizikovosti předmětného pořadu. Skutečnost, že pořad byl vysílán živě, však nikterak nesnižuje míru žalobcova zavinění. Žalovaná vysvětlila, že živé vysílání pořadu neposoudila jako polehčující okolnost pro žalobce. Na druhé straně vzala v úvahu, že se ze strany žalobce nejednalo o úmyslné ohrožení psychického a mravního vývoje dětí a mladistvých, nýbrž o snahu kontroverzním tématem přitáhnout posluchače. Proto neshledala žalobcovu míru zavinění vysokou. Žalovaná tak nedospěla k závěru o vysoké míře zavinění žalobce či závažnosti věci, což se odrazilo ve stanovení výše pokuty při její spodní hranici. V rámci hodnocení rozsahu, typu a dosahu vysílání žalovaná přihlédla k celkové délce předmětného pořadu, a to dvou hodin. Posuzovanou epizodou pořadu Dámský klub se totiž prolínaly i jiné programové prvky jako zpravodajství a hudba. Jako přitěžující okolnost zohlednila skutečnost, že k porušení zákona došlo v rámci celoplošného vysílání. K finančnímu prospěchu žalobce uvedla, že toto kritérium neopomněla posoudit, avšak pro jeho posouzení neměla k dispozici dostatek konkrétních podkladů a důkazů. Dále zohlednila povahu vysílaného programu, když se jednalo o celoplošný program, jehož vysílání může ve vymezeném územním rozsahu přijímat alespoň 80% obyvatel ČR. Taktéž se jednalo o komerční rozhlasový program, jehož úlohou bylo získat pro poslechovost pořadu co nejvíce posluchačů, čemuž byl přizpůsoben i jeho obsah. K postavení žalobce jakožto provozovatele vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči posluchačské veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy uvedla, že se nejedná o provozovatele rozhlasového vysílání ze zákona, který by měl ze zákona specifickou povinnost (tudíž i vyšší odpovědnost) vysílat ve veřejném zájmu. Jelikož je žalobce provozovatelem celoplošného vysílání s poměrně vysokým podílem poslechovosti na mediálním trhu, což je známé z veřejně dostupných pramenů, žalovaná vyhodnotila jeho odpovědnost vůči posluchačské veřejnosti jako střední.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Podle § 32 odst. 1 písm. g) vysílacího zákona provozovatel vysílání je povinen nezařazovat v době od 06.00 hodin do 22.00 hodin pořady a upoutávky, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých; tato povinnost se na provozovatele vysílání nevztahuje, je-li vysílání koncovému uživateli dostupné na základě písemné smlouvy uzavřené s osobou starší 18 let a je k němu poskytnuto technické opatření, které této osobě umožňuje omezit přístup k vysílání dětem a mladistvým.

Podle § 59 odst. 1 vysílacího zákona jestliže provozovatel vysílání a provozovatel převzatého vysílání porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo podmínky udělené licence, upozorní jej Rada na porušení tohoto zákona a stanoví mu lhůtu k nápravě.

Podle § 60 odst. 3 písm. d) vysílacího zákona pokutu od 20 000 Kč do 10 000 000 Kč uloží Rada provozovateli vysílání a provozovateli převzatého vysílání, pokud zařazuje do vysílání od 06.00 hodin do 22.00 hodin pořady, upoutávky nebo další části vysílání, které by mohly ohrozit fyzický, psychický nebo mravní vývoj dětí a mladistvých, a nejedná se o vysílání koncovému uživateli dostupné na základě písemné smlouvy uzavřené s osobou starší 18 let, k němuž je poskytnuto technické opatření, které znemožňuje přístup k vysílání dětem a mladistvým.

Podle § 61 odst. 2 vysílacího zákona při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona Rada přihlíží k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy.

Podle § 61 odst. 3 vysílacího zákona Rada stanoví výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání, k výši případného finančního prospěchu, a ke stanovisku věcně příslušného samoregulačního orgánu uvedeného v seznamu samoregulačních orgánů, obdrží-li toto stanovisko písemně do 10 pracovních dnů ode dne zahájení řízení o správním deliktu.

Soud neshledal opodstatněnou námitku žalobce spočívající v nesplnění povinnosti dle § 59 odst. 1 vysílacího zákona ze strany žalované. Podle názoru soudu byl žalobce žalovanou řádně a dokonce třikrát, před uložením pokuty za předmětný pořad, upozorněn na škodlivost předchozích epizod pořadu Dámský klub. Žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí odkázala na tyto předchozí upozornění adresované žalobci ze dne 28.5.2013. Soud konstatuje, že všechna upozornění obsahovala jednak konkrétní popis závadného jednání, které žalovaná v jednotlivých epizodách pořadu zjistila, v prvním případě byla glorifikována masturbace v nevhodném prostředí, což nebylo moderátorkami pořadu korigováno, idealizoval se také vliv masturbace na celkové zdraví jedince. Ve druhém případě žalovaná nesouhlasila s výroky popisujícími „podoby dokonalého dámského přirození“, které daný pořad přetvořily spíše na „Erotický dámský klub“. A ve třetím případě byl vytknut nevhodný způsob prezentace tématu menstruace, který byl celkově vulgární a vedení pořadu bylo shledáno také hrubě pokleslé. Veškerá upozornění rovněž obsahovala právní posouzení jednání žalobce jako porušení § 32 odst. 1 písm. g) vysílacího zákona. Taktéž byla ve všech upozorněních žalobci stanovena přiměřená sedmi denní lhůta k nápravě. Žalobci byla rovněž opakovaně vytýkána zcela nevhodná doba vysílání pořadů, s ohledem na vybraná témata týkající se lidské sexuality, konkrétně témata ženská masturbace, podoby dokonalého dámského přirození a menstruace. Žalovaná vždy poukázala zejména na nedospělé osoby, u nichž mohl nevhodný způsob prezentace jednotlivých témat, vést k nežádoucím následkům v podobě osvojování si či

přijímání obhroublých výrazů, postojů a způsobů reagování. Soud shodně s účastníky odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 3.4.2012 č. j. 6As 26/2010-101 a ze dne 14.7.2014, č.j. 8As 85/2012-88 a konstatuje, že žalovaná výše uvedená upozornění vyhotovila zcela v souladu s citovanými rozhodnutími. Soud zastává se žalovanou stejný názor, že upozornění byla způsobilým podkladem pro uložení sankce v tomto případě. Předmětný pořad totiž obsahoval obdobné skutkové okolnosti, když výtka žalované směřovala na nevhodný způsob prezentace tématu pornografie, který byl opět shledán celkově vulgárním, taktéž vedení pořadu bylo hrubě pokleslé. Dále žalobcovo jednání naplnilo stejnou skutkovou podstatu deliktu, jak tomu bylo v předcházejících třech případech, na jejichž protiprávnost byl žalobce žalovanou upozorněn. Tvrzení žalobce, že žalovaná je povinna ještě více konkrétním způsobem vyspecifikovat jednání, kterého se žalobce nemá dále dopouštět, soud považuje za ryze účelové. Předchozí upozornění byla dostatečně konkrétní a žalobce, jakožto profesionální provozovatel rozhlasového vysílání, musí být schopen a zejména ochoten respektovat výtky a návody obsažené v dotčených upozorněních. Soud rovněž odmítá námitku žalobce, že uložení sankce v tomto případě došlo k omezení jeho svobody projevu a tvorby, jelikož svoboda projevu a tvorby musí být realizována v souladu se zákonem, což se v tomto případě nestalo.

Soud považuje za lichou rovněž námitku nepřezkoumatelnosti, nepodloženosti a neurčitosti znaleckého posudku vypracovaného znalcem z oboru psychiatrie a sexuologie MUDr. Janem Zbytovským. Ze správního spisu jednoznačně vyplývá, že znalecký posudek byl žalovanou zadán k vypracování proto, aby podezření žalované o závadném obsahu posuzovaného pořadu bylo posouzeno odborníky zabývajícími se psychickým a sexuálním vývojem dětí a mladistvých. Tento postup zaručuje objektivní a nestranné posouzení obsahu pořadu odborníky z řad lékařů a psychologů, zabývajícími se dětmi a mladistvými. Jedná se o souladný postup se zákonem a odráží odpovědný přístup žalované k posouzení předmětného pořadu. Soud ve shodě s rozsudkem zdejšího soudu ze dne 26.9.2014, č.j. 3A 79/2014-45 konstatuje, že znalecký posudek vypracovaný MUDr. Janem Zbytovským obsahuje veškeré podstatné náležitosti. Konkrétním způsobem rozebírá obsah předmětného pořadu, odborné názory znalce na jednotlivá prohlášení moderátorek, jsou jednoznačná, řádně odůvodněná a znalec závěrem shrnul jednotlivá skutková zjištění, která odpovídajícím a logickým způsobem vyhodnotil.

Soud konkrétně uvádí, že znalec v posudku nejprve určitým způsobem charakterizoval jednotlivé vstupy mluveného slova v pořadu. Následně provedl jeho odborné posouzení, kdy rozebíral a hodnotil pořad v souladu se svými dlouholetými zkušenostmi v klinické praxi a s psychologickou praxí s osobami trpícími sexuálními dysfunkcemi či poruchami partnerských vztahů a sexuality, rovněž tak čerpal ze svých zkušeností z terapie sexuálních deviantů a delikventů. Znalec konstatoval, že probírané téma nepovažuje za problematické a nevhodné pro veřejnou prezentaci, avšak je zapotřebí tak činit inteligentním, poučným a adekvátním způsobem. Jednoznačným způsobem objasnil, že obzvláště škodlivým shledal primitivní, vulgární a generalizující vynášení soudů moderátorek pořadu o roli jednotlivých pohlaví v partnerských vztazích a sexualitě. Poukázal na nepřiměřený způsob vyjadřování moderátorek, zejména užití nevhodného a provokativního tónu hlasu a způsobu jejich reagování. Zdůraznil, že zejména u nedospělých jedinců, kteří nemají dostatek životních zkušeností, může mít mediální prezentace silně sugestivní a návodný účinek na formování jejich výrazů, postojů a způsobu reagování v jejich budoucím partnerském a sexuálním životě.

Soud neshledal opodstatněnou námitku žalobce, že znalec chová antipatie k pořadu a moderátorkám. Znalec se subjektivně zabarveným způsobem k předmětnému pořadu ani jednotlivým moderátorkám nevyjádřil. Soustředil se na zadané téma a pouze konstatoval,

že moderátorky při prezentování tématu nevhodně reagovaly a použily provokativní tón hlasu. Soud v tomto tvrzení neshledává žádnou invektivu či náznak osobní antipatie znalce vůči moderátorkám. Jedná se pouze o dokreslení způsobu, jakým byla daná problematika prezentována.

Soud zdůrazňuje, že žalovaná znaleckým posudkem MUDr. Jana Zbytovského pouze podpořila své vlastní názory a zjištění. Rozhodně jej mechanicky nepřevzala do žalobou napadeného rozhodnutí. Je pravdou, že závěry znalce byly žalovanou převzaty do výroku žalobou napadeného rozhodnutí. K tomuto soud poukazuje na judikaturu správních soudů, v níž se důsledky opomenutí specifikace skutku ve výroku rozhodnutí o jiném správním deliktu zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozhodnutí č.j. 2 As 34/2006, v němž v první právní větě vyslovil, že: „výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných právních skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným.“

Dle názoru soudu výrok žalobou napadeného rozhodnutí obsahuje řádnou identifikaci skutku nezaměnitelným způsobem. Z výroku je zcela zřejmé čeho se měl žalobce dopustit – odvysílal rozhlasový pořad, který obsahoval ohrožující potenciál a škodlivost působení tohoto pořadu pro děti a dospívající mládež byly žalovanou spatřovány v celkově vulgárním a hrubě pokleslém vedení pořadu, používání vulgárních a obhroublých výrazů, primitivním vtipkování a asociování intimní a citlivé problematiky s pudově prvosignální problematikou sexuality a partnerských vztahů. Rovněž výrok obsahuje určení časového období, v němž se žalobce deliktního jednání dopustil - dne 26.6.2013 v čase od 10:00 do 12:00 hodin. Výrok obsahuje uvedení místa, kde došlo ke spáchání deliktu - na programu Frekvence 1 v pořadu Dámský klub. A také je zde uvedena právní kvalifikace správního deliktu, kterého se žalobce dopustil - § 32 odst. 1 písm. g) vysílacího zákona.

Podle názoru soudu je v posuzovaném výroku žalobou napadeného rozhodnutí správní delikt řádně specifikován tak, že sankcionované jednání není zaměnitelné s jednáním jiným.

Znalecký posudek vypracovaný znalkyní PhDr. Helenou Zemánkovou, MBA dospěl k odlišným závěrům při hodnocení škodlivosti předmětného pořadu na děti a mladistvé než žalovaná. Soud však shodně se žalovanou nesdílí názory znalkyně obsažené v jejím posudku. Zejména nesouhlasí s názorem, že ladění předmětného pořadu bylo humorné a může dětem a mladistvým pomoci od případných traumat při náhodném setkání s pornem. Naopak se soud ztotožnil s názorem znalce MUDr. Jana Zbytovského, neboť zřejmě prvotní záměr o humorné pojetí pořadu sklouzl k obhroublému a primitivnímu vtipkování na dané téma. Soud rovněž nesouhlasí s tvrzením znalkyně, že se předmětný pořad obešel bez vulgarit a byl veden v přiměřeném hovorovém duchu. Soud upozorňuje na skutečnost, že znalec MUDr. Jan Zbytovský nekonstatoval užívání vulgárních slov v pořadu, nýbrž uvedl, že předmětný pořad byl veden s vulgaritou. Jinými slovy poukazoval na to, že moderátorky hovorovým slovníkem popisovaly určité situace vulgárním způsobem například právě prostřednictvím zvolením provokativního tónu hlasu. Soud se ztotožnil se znalkyní pouze v jednom ohledu a to, že jediným pozitivem pořadu byl vstup odborníka MUDr. Trojana, který upozornil na možnost vzniku nutkové poruchy při sledování porna. Na základě výše uvedeného má soud shodně se žalovanou závěr znalkyně, že pořad nenarušoval mravní vývoj dětí a mladistvých, za nelogický, neboť neodpovídá zjištěným skutečnostem.

Soud uzavírá, že žalovaná se určitým a přezkoumatelným způsobem vypořádala v žalobou napadeném rozhodnutí s odlišnými závěry znalkyně PhDr. Heleny Zemánkové, MBA na předmětný pořad v jejím znaleckém posudku. Soud se s tímto posouzením žalované ztotožňuje a plně na něj odkazuje.

K námitce vlivu vysílacího času na poslechovost pořadu dětmi a mladistvými soud uvádí, že žalobce byl povinen zejména po třech předchozích upozorněních pečlivě hodnotit, zdali v daném pořadu bude vybrané téma pornografie zpracováno adekvátním způsobem tak, aby mohlo být vysíláno opět v rozhodném a zákonem chráněném časovém úseku od 6.00 do 22.00 hodin. Pokud žalobce znovu podstoupil toto riziko za situace, aniž by jakkoli reguloval projevy moderátorek pořadu, například školením jakým vhodným způsobem mají téma prezentovat v mediích, pak musel být připraven nést následky, na které byl i v předchozích upozorněních důrazně upozorněn.

Dle názoru soudu v tomto případě neobstojí obrana žalobce spočívající v tvrzení, že zvolený časový úsek pro vysílání předmětného pořadu výrazně snižuje počet dětí a mladistvých, kteří mohli být vystaveni působení předmětného pořadu, neboť děti a mladiství se v tuto dobu nachází ve škole pod vlivem učitelů. Při množství dětí ve třídách škol a vzhledem ke skutečnosti, že jsou přestávky mezi vyučovacími hodinami určeny zejména pro občerstvení dětí a přípravu na další hodinu či k přesunu do jiné třídy, je podle stanoviska soudu nereálná představa žalobce, že učitelé mohou v tomto čase příjmu nevhodného obsahu dětmi zamezit. Neobstojí ani poukaz žalobce na možnost vyslechnout pořad jen útržkovitě nejvýše 20 minut mezi vyučovacími hodinami, neboť žalovaná musí hodnotit pořad jako celek, přičemž jí nemůže být známo, zda byl nevhodný obsah vysílán právě v době přestávky či nikoli. Žalovaná se otázkou vysílacího času v odůvodnění rozhodnutí podrobně zabývala a uvedla důvody, pro které tuto námitku žalobce, uplatněnou již v průběhu správního řízení, odmítla.

Soud zdůrazňuje, že zejména zákaz v rozhodné, zákonem vymezené době vysílat pořady, které by mohly ohrozit řádný vývoj dětí a mladistvých, musí být žalobcem dodržován právě proto, aby i rodiče měli možnost spolehnout se na to, že jejich děti nebudou v dané době ohroženy negativními vlivy při sledování pořadů. Navíc nejen rodiče, ale také učitelé případně jiní výchovní pracovníci, kteří se o děti v dané době starají, zajiště spoléhají s ohledem na zákonné ustanovení, že v daném časovém úseku nebudou děti a mladiství ohroženi negativními vlivy při sledování pořadu jak v televizi, tak v rozhlase.

Soud nesouhlasí ani s námitkami žalobce o nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti úvah žalované při ukládání pokuty žalobci. Dle názoru soudu se žalovaná v žalobou napadeném rozhodnutí náležitě vypořádala s jednotlivými hledisky, která jsou podle zákona významná pro stanovení pokuty a její výše upravené v § 61 vysílacího zákona. Úvahy, které žalovanou vedly k uložení výše pokuty žalobci ve výši 300 000,-Kč, jsou v napadeném rozhodnutí popsány dostatečně srozumitelným a určitým způsobem a soud se s nimi ztotožňuje.

K žalobcem namítané vadě posouzení kritéria závažnosti věci soud uvádí, že žalovaná ve svém rozhodnutí přihlédla ke skutečnosti, že pořad byl vysílán nejen v čase, ve kterém zákon obecně vysílání takových pořadů zapovídá, ale přímo v čase od 10.00 do 12.00 hodin, tj. v dopoledních hodinách, kdy jsou děti a mladiství mimo dosah svých zákonných zástupců, kteří by mohli příjmu takového pořadu zamezit. Vzhledem k povaze a charakteru pořadu tak byl žalobcem pro jeho vysílání zvolen nejen čas, ve kterém zákon takové vysílání neumožňuje, ale čas dopoledních hodin, kdy jsou děti zpravidla mimo dosah výchovného působení rodičů. Z celého kontextu této části odůvodnění výše pokuty je zřejmé, že žalovaná do své úvahy nezahrnula samotnou skutečnost, že pořad byl vysílán v zákonem zakázaném čase, který je znakem skutkové podstaty správního deliktu, jak žalobce tvrdí. Tento údaj byl v odůvodnění uveden pouze jako uvození stanoviska žalované, proč vysílání daného pořadu v dopoledních hodinách zvyšuje riziko narušení zákonem chráněného zájmu ve větší míře, než kdyby byl pořad vysílán v době (byť rovněž zákonem zakázané), kdy je možnost výchovného působení rodičů vyšší. Žalovaná proto v rámci hodnocení tohoto kritéria nikterak nepochybila a nedopustila se porušení zásady dvojího přičítání.

Z výše uvedeného navíc jednoznačně vyplývá, že žalovaná vzala při rozhodování o výši pokuty do úvahy vysílací čas, ačkoli žalobce tvrdil, že k tomuto aspektu žalovaná nepřihlédla.

K výtce žalobce, že nelze spatřovat škodlivé působení v celé délce pořadu soud uvádí, že je žalovaná povinna zabývat se pořadem jako celkem, neboť musí zjistit skutkový stav bez pochybností. Nadto se závadný způsob vedení pořadu moderátorkami prolíná celým pořadem, je proložen hudbou, zprávami a rozhovorem s odborníkem na dané téma, jednotlivé závadné části na sebe vzájemně navazují a moderátorky se opakovaně ve shodném duchu po rozdílně dlouhé pauze k danému tématu vrací. Žalovaná proto právem i z tohoto důvodu hodnotila daný pořad jako škodlivý v celé své délce, neboť děti a mladiství tak mohli být „přilákání“ k poslechu pro ně atraktivního tématu, který se prolínal celou dobu vysílacího pořadu. Žalovaná správně uvedla, že výše uvedené posouzení tak neumožňuje uložit sankci při spodní hranici zákonné sazby. Na druhé straně však vzala v potaz, že obsah pořadu nenarušuje zákonný chráněný zájem v natolik vysoké intenzitě, aby výše pokuty byla uložena při horní polovině zákonné sazby.

K tvrzení žalobce o nesprávně zjištěné míře zavinění s ohledem na skutečnost, že pořad byl vysílán živě, soud poukazuje na zjištěný skutkový stav, podle kterého byly vytýkané části pořadu tvořeny mj. četbou SMS došlých od posluchačů na dané téma. Takové zprávy zajisté mohly moderátorky korigovat a v případě zjištění závadnosti jejich obsahu je nemusely číst. Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že žalobce je plně zodpovědný za to, jaké pořady se objeví v jeho programu a nese plnou zodpovědnost za to, jaký je či bude jejich obsah, byť jsou vysílány živě. Dle názoru soudu žalobce disponuje dostatečným množstvím regulačních prostředků, kterými ovlivňuje jak výběr kvality a zpracování pořadu, tak případně osob, které programy a pořady moderují a je povinen zajistit jejich dostatečnou úroveň tak, aby nebyly v rozporu se zákonem. Lze tak uzavřít, že žalobce byl schopen i přes živé vysílání obsah pořadu ovlivnit.

Žalovaná v rámci hodnocení výše pokuty zohlednila veškerá zákonem stanovená kritéria, která uvážila v souladu se základy logického myšlení, nevybočila z mezí správního uvážení a přezkoumatelným způsobem přihlédla také k rozsahu typu a dosahu vysílání žalobce. Vzala v úvahu, že program Frekvence 1 je celoplošným, komerčním rozhlasovým programem, jehož účelem tak je získat pro jeho poslechnost co nejvíce posluchačů a tomu také přizpůsobit obsah svých pořadů. Nejedná se tedy o provozovatele rozhlasového vysílání ze zákona, který má zákonem danou povinnost vysílat ve veřejném zájmu a jeho odpovědnost je tím ze samotné povahy veřejnoprávního media vyšší. Vzala v úvahu, že se jedná o provozovatele celoplošného vysílání, kdy jeho vysílání může přijímat minimálně 80 % posluchačů v ČR. Zohlednila, že se jedná se o provozovatele s poměrně vysokým podílem poslechnosti, což je známo z veřejně dostupných pramenů. Jeho odpovědnost hodnotila vzhledem k povaze vysílaného programu a vzhledem k postavení na mediálním trhu jako střední, tedy nikoli nízkou. Je pravdou, že žalovaná při hodnocení hlediska finančního prospěchu uvedla, že jej nemohla odpovědně posoudit, jelikož k tomu neměla dostatek relevantních podkladů. Proto dovodila, že dané hledisko pro uložení výše pokuty nemělo žádný význam. Je tedy zřejmé, že se žalovaná tímto hlediskem odpovědně zabývala a posoudila jej. Soudu tak není zřejmé, z čeho žalobce dovozuje, že se žalovaná výše uvedenými kritérii v žalobou napadeném rozhodnutí nezabývala.

Dále soud v tomto případě nezjistil žalobcem tvrzenou nezákonnost a nepřiměřenost uloženého trestu, neboť § 60 odst. 3 písm. d) vysílacího zákona umožňuje žalované uložit žalobci za spáchání posuzovaného deliktu trest ve výši peněžitě sankce od 20 000,-Kč do 10 000 000,-Kč. Žalobci však byla uložena pokuta pouze ve výši 300 000,-Kč, tzn. v dolní relaci daného trestu. Soud již v tomto ohledu neshledal uloženou pokutu za nepřiměřeně

vysokou. Soud společně se žalovanou zdůrazňuje, že sankce byla v daném případě ukládána za nikoli bagatelní protiprávní jednání, byť se jej žalobce nedopustil úmyslně. Přičemž uložení pokuty žalobci představuje i důrazné varování před dalším porušováním zákazu vysílat závadové pořady v zákonem chráněném časovém období, proto se má mj. jednat rovněž o citelný a negativní zásah do jeho majetkové sféry. V návaznosti na výše uvedené hodnocení nelze pokutu, kterou žalovaná ve výsledku žalobci uložila a jejíž výše odpovídá toliko 3 % maximální zákonné sazby, považovat za nepřiměřenou, tím méně za zjevně nepřiměřenou. Z tohoto důvodu soud nevyhověl ani návrhu žalobce na moderaci uloženého trestu, neboť o upuštění od trestu nebo jeho snížení v mezích zákonem dovolených může v souladu s § 72 odst. 2 s.ř.s. rozhodnout pouze tehdy, byl-li trest uložen ve zjevně nepřiměřené výši, k čemuž v daném případě nedošlo.

Soud na závěr k obecně formulované námitce žalobce o nedostatku pozitivní právní úpravy v oblasti regulace rozhlasového a televizního vysílání podotýká, že zákonná úprava obsažená ve vysílacím zákoně je jednoznačná, a rovněž tak judikatura správních soudů je v této oblasti bohatá a ustálená. Nad to námitka žalobce, že žalovaná nevydala pro provozovatele rozhlasového a televizního vysílání návod či metodický pokyn, dle kterého by měli postupovat, se soudu jeví jako ryze účelová, neboť v tomto konkrétním případě byl žalobce řádně a po třikrát jednoznačným způsobem upozorněn na své určité závadné jednání, a přestože tedy měl „konkrétní návod, dle kterého měl postupovat“, nečinil tak.

Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto soud nedůvodnou žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný, úspěšné žalované však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 23. září 2015

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková